

Zuzana Poppišilová

Psí pohádky

*Ilustroval
Michal Lužina*

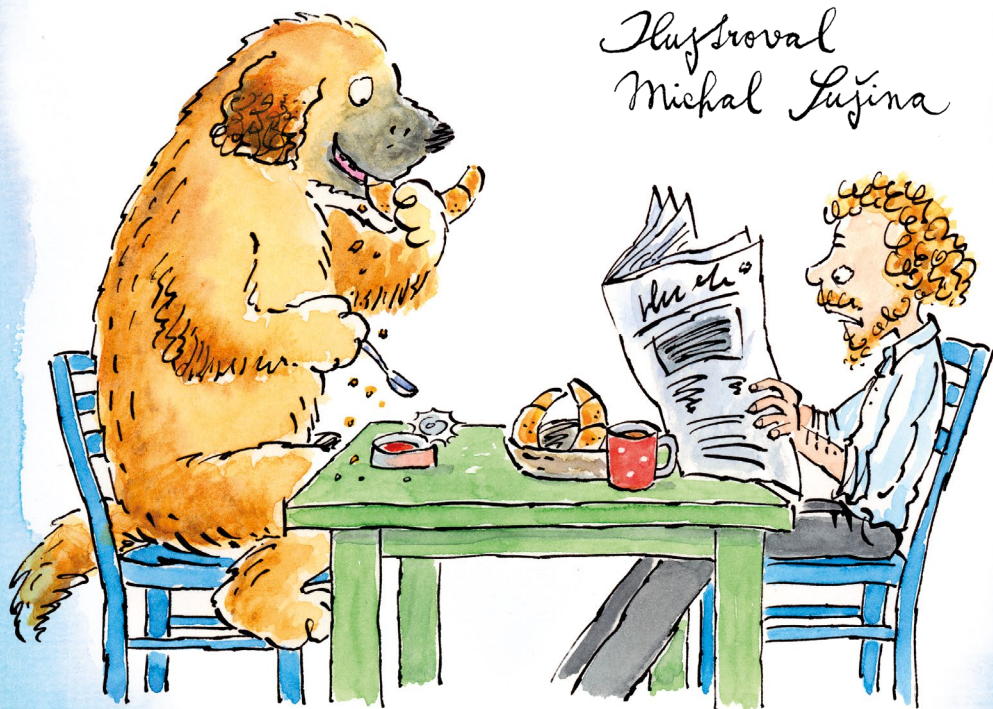

Zuzana Pozpůžilová

Psí pohádky

*Ilustroval
Michal Lužina*

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Zuzana Pospíšilová

PSÍ POHÁDKY

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 6579. publikaci

Ilustrace Michal Sušina
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 104
Vydání 1., 2017

Vytiskla tiskárna TNM PRINT, s.r.o.

© Grada Publishing, a. s., 2017
Cover Illustration © Michal Sušina

ISBN 978-80-271-9765-1 (ePub)
ISBN 978-80-271-9764-4 (pdf)
ISBN 978-80-271-0436-9 (print)

Obsah

Nenasyta	7
Dárek k svátku	12
Pomocníci	17
Proč už nejsou na světě čerti?	23
Vysněný pes	27
Španělština	32
Jak šel Honzík do světa	36
Aport, Nelo!	41
Jak se Kamil naučil počítat	46
Malíř	52
Zachránce z Prahy	56
Psí hrdina	61
Tři princezny	65
Báječný vynález	71
Užitečný Lump	76
Bez puntíků?	81
Leon Berger a leonberger	86
Potrestaný vlk	91
Zpěvačka	96
Schovávaná	100

Nenasyta

Jméno psa: Azor
Lvátek slaví: 17. února
Rasa: bígl

Na jednom venkovském dvorku bydlelo mnoho zvířat. Slepice s kuřaty, kohout, kachny, vepři, dvě kočky, pes a taky králíci. Babička s dědečkem se o všechny vzorně starali. Krmili je, měnili jim podestýlku a nechávali je po dvorku volně pobíhat. Zdravý pohyb je totiž velmi důležitý. Jak pro lidi, tak pro zvířata. Všichni tady byli zkrátka spokojení.

„Nesu vám dobroty,“ hlásila pokaždé babička, když se ve dveřích objevila s hrncem polévky, mísou kostí nebo ošátkou plnou zrní. Na tu chvíli se zvířátka těšila, ale nebylo to jako na jiných dvorech, kde se zvířata na hospodáře doslova vrhnou a krmení ujídají ještě dřív,

než ho dostanou do svých misek. Tady všichni dbali na dobré vychování. A kromě toho si zvířátka krátila dlouhou chvíli hrou. Hrála si na honěnou, na schovávanou, přetahovanou a spoustu dalších her. Na jejich vymyšlení byl nejlepší Azor. Měl bystrý sluch, a když si děti hrály na nedalekém hřišti, ledacos zaslechl.

Dneska byli všichni zabraní do hry, a tak si skoro ani nevšimli, že jim babička naplnila misky. Po zábavném dovádění jim ale vyhládlo, a tak se chtěli trochu posilnit. Azor se rozběhl ke své boudě, vepřík se šinul k chlívku, slepice ke kurníku a kočky ke svým miskám, které stály na schodech do chaloupky. Čekalo je ale nemilé překvapení. Misky byly totiž prázdné.

„Co to? Že by na nás babička s dědečkem zapomněli?“ zeptal se překvapeně vepřík, kterému kručelo v břiše ze všech nejvíc. Chtěl se trochu připomenout, a tak začal nahlas chrochtat. Ostatní hladová zvířátka se přidala. Ze dvora se najednou ozývalo také mňoukání, štěkání a kdákání.

„Dědečku, běž se tam honem podívat,“ vyběhla dědečka babička. „To se mi nelíbí. Co když se nám do kurníku vkradla lasička a chce ukrást vajíčka?“

Dědeček přikývl a statečně vyšel na dvorek. Nakoukl do kurníku, ale nic zvláštního tam nebylo. Podíval se do chlívku, ale tam se taky nic nedělo. Zkontroloval psí boudu, ale i ta byla v pořádku. Nechápatě zavrtěl hlavou a odešel za babičkou do chaloupky.

„No nic, kamarádi, pro dnešek budeme usínat o hladu. Zítřka si to ale budeme muset lépe pohlídat,“ navrhl ostatním Azor.

Zvířátkům nezbylo nic jiného než souhlasit. S prázdným žaludkem se sice usíná špatně, ale nakonec se jim to podařilo.

Ráno kohout ohlásil nový den. Babička nasypala zrní slepicím, králíkům dala seno a dědeček nakrmil vepře, Azora a kočky.

„Dneska byli všichni nějak vyhladovělí, nezdá se ti?“ zeptala se babička.

„Máš pravdu. Azor se na svou misku vrhl, jako kdyby týden nejedl, a vepřík taky. Asi jim toho budeme muset dát večer víc,“ souhlasil dědeček.

Odpoledne si zvířátka opět hrála a dováděla. Nikdo si nevšiml, že se k nim do zahrady vplížil toulavý pes. Schoval se za králíkárnou a čekal na svou příležitost. Babička s dědečkem naplnili zvířátkům misky. Dnes dokonce dvojnásobně. Pes tulák počkal, až starouškové odejdou, a hladově se pustil do jídla. Azorovi vylízal misku, vepříkovi vyjedl korýtko a nakonec nepohrdl ani obilnými zrníčky.

Než se zvířátka seběhla, byly všechny misky prázdné.

Toulavý pes se chtěl zase nenápadně vytrazit, stejně jako včera. Plížil se podél plotu, aby našel díru, kterou do zahrady vlezl. Stejnou cestou chtěl taky odejít, jenže se mu to nepodařilo. Najedl se tak moc, že se tudy nemohl protáhnout zpátky. S plným břichem by

plot nepřeskočil, a tak mu nezbylo nic jiného než se svalit do vysoké trávy a čekat, až mu trochu vytráví, aby se dírou protáhl ven.

„Zase nic!“ stěžovala si jedna ze slepic, když místo večeře viděla jen prázdnou misku.

Azorovi se to ale nezdálo. Přičichl ke své misce a pak prohlásil: „Ještě před chvílí tam jídlo bylo. Babička s dědečkem na nás nezapomněli. Někdo nám to jídlo snědl!“

„Ale kdo?“ divil se vepř. Báł se, aby si ostatní nemysleli, že to udělal on. Byl vždycky ze všech nejhladovější.

Azor přitiskl čenich k zemi a vydal se zloděje hledat. Stopoval ho po čichu. Za ním šel postupně celý průvod ostatních zvířátek. Dorazili až k místu, kde byla v plotě díra.

„Co tady děláš?“ obořil se na cizího psa Azor.

„Já, já, já nic,“ bránil se toulavý pes.

„Kdo nám snědl večeři?“ zeptal se vepřík.

Cizí pes jen pokrčil rameny, ale kohout křídlem ukázal na jeho obrovské břicho. Teď už nikdo nepochyboval.

„Ať už jsi pryč!“ přikázal mu Azor. Pes se těžce zvedl. Chtěl se vytrátit dírou v plotě, ale ať se snažil sebevíc, nemohl se protáhnout, a tak Micka s Lízou vyskočily na plot a otevřely mu vrátka. Pes upaloval pryč. Od té doby už se na dvorku nikdy neukázal.